

§ 24.

De samme Undtagelser fra nærværende Lovs Regler, der ifølge § 22 skulle gjælde med Hensyn til Statsinstitutioner, indtræde ogsaa for Kommuner og de under samme beskæftigede Arbeidere, saafremt den paagjældende Kommune med det efter Lovgivningen for-
nødne Samtykke forbinder sig til ved indtræffende Ulykkestilfælde af Kommunens Række at udrede Understøttelser i Overensstemmelse med Forskrifterne i denne Lov til de Arbeidere, som falde indenfor det i §§ 1 og 2 angivne Omraade, og deres Efterladte. Kommunalbestyrelsens Erklæring herom bliver at indsende til Anstalten.

Spørgsmaal om Retten til Understøttelse som Følge af den Paagjældendes økonomiske Stilling og Virksomhedens Bestaffenhed saavel som om Understøttelsens Størrelse afgjøres i dette Tilfælde af Kommunalbestyrelsen. Afvises Kravet paa Understøttelse under Henvisning til den Paagjældendes økonomiske Stilling eller Virksomhedens Bestaffenhed, kan Kommunalbestyrelsens Afgjørelse indantes for Indenrigsministeren. Kommunalbestyrelsens Afgjørelse af Spørgsmaalet om Understøttelsens Størrelse kan indantes for den i § 8 ommeldte Kommission.

De Kommuner, som ikke paatage sig den i nærværende § omhandlede Forpligtelse, og de under samme beskæftigede Arbeidere gaa ind under Lovens almindelige Regler.

VI.

§ 25.

Naar et Ulykkestilfælde er foregaaet under saadanne Omstændigheder, at det efter Lovgivningens Regler paahviler Arbeidsgiveren at yde Erstatning for den skete Skade, er den Tilfaldskomme eller hans Efterladte berettigede til ved sædvanlig Rettergang hos ham at indtale det Beløb, hvormed saadan Erstatning maatte overstige den ved nærværende Lov hjemlede Understøttelse, ligesom Anstalten af Arbeidsgiveren kan fordrø sig holdt skadesløs for de den paadragne Udgifter i alle saadanne Tilfælde, hvor Arbeidsgiveren med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed selv har forvoldt Skaden.

§ 26.

Naar det oplyses for Anstaltens Bestyrer, at der paa betryggende Maade er sikret Arbeiderne i en af de i § 2 nævnte Virksomheder og deres Efterladte mindst den samme Hjælp ved indtræffende Ulykkestilfælde, som ved nærværende Lov foreskrevet, kan det af Bestyreren, eventuelt Indenrigsministeren, tillades, at Lovens Bestemmelser ikke komme til Anvendelse paa Arbeidsgiveren og Arbeiderne i den paagjældende Virksomhed.

§ 27.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1891.

Regjeringen bemyndiges til ved Regl. Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Bepælselser, som maatte følge af disse Øers særegne Forhold.